

Voluntariat a Xichang. Tan lluny i tan a prop.

Aquest estiu hem tingut la sort de poder participar en el projecte que lidera la Mònica Moyano a Xichang (Xina), amb el suport d'Ajudantajudar, de la mà de la Pepi i l'Ester, i els volem agrair aquesta oportunitat. Una casa que ha obert les seves portes per acollir diversos infants amb risc d'exclusió social per la seva condició d'orfes o de malalts de la sida o d'hepatitis.

Érem conscients que un voluntariat és, per naturalesa, un repte i creïem que en aquest cas les barreres idiomàtiques i culturals accentuarien aquesta situació, però no ha estat així. És evident que amb un nivell destacable de xinès la comunicació amb els infants hauria estat més fàcil, però l'entusiasme per fer-nos entendre per mitjà de gestos i aprenent noves paraules per part dels petits i per part nostra, ha convertit el que podia ser una dificultat en una oportunitat per generar uns lligams més forts.

Pel que fa a la nostra aportació al llarg del voluntariat, es pot dividir en dues etapes marcades pel calendari escolar dels infants. Les primeres setmanes va consistir en acompanyar a primera hora els petits (i els no tan petits) a l'escola i recollir-los en finalitzar la jornada. Un camí de terra de diversos quilòmetres i envoltat d'arrossers que recorren a peu diàriament en el període escolar. Quan aquests eren a l'escola, nosaltres ajudàvem la Mònica en tot allò que pogués necessitar. No enumerarem allò que vam fer cadascun dels dies però les tasques anaven des d'anar a fer la compra fins a habilitar un espai per convertir-lo en una sala de jocs i convertir-ne un altre en una espècie de gimnàs, o assegurar que els caragols de les lliures dels infants estiguessin ben collats.

Un cop iniciades les vacances d'estiu vam començar a impartir les classes de català com havíem parlat amb la Mònica. El fet que tinguessin més temps lliure era una oportunitat per fer més coses amb ells. Combinàvem les classes de llengua amb els jocs i l'esport, com per exemple, el del mocador, que també servia d'excusa per repassar els nombres. Per facilitar l'aprenentatge de la mainada, dissenyàvem les lliçons a partir de fitxes temàtiques amb dibuixos representatius dels mots en qüestió i les combinàvem amb jocs i proves pràctiques amb referències a elements de la seva vida quotidiana. També els acompanyàvem a les lliçons de piano, dibuix i kung fu que es veien intensificades a l'estiu.

Les setmanes que vam estar a Xichang van passar volant i ara que ja hem tingut un temps per assimilar tot el que hem viscut, podem afirmar amb rotunditat que ha estat una experiència molt enriquidora i altament recomanable. Destacar per una altra banda que la feina que fa la Mònica és realment elogiable ja que dedica, literalment, tot el que té a aquests infants.

En definitiva, estem molt agraïts per tot el que hem pogut aprendre i compartir amb aquest voluntariat i estem segurs que no serà l'últim.

Aleix Guinart i Xavi Armengou